

XIII. Ulusal Perinatoloji Kongresi **13-16 Nisan 2011, İstanbul**

Poster Bildiri Özetleri

Ref. No: 8 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191126>

İlk trimester sonografik ve klinik gebelik haftası uyumunun cinsiyetlere göre karşılaştırılması

Rahime Nida Ergin, Murat Yayla

International Hospital, İstanbul

Amaç: Tekil gebeliklerde 110/7-136/7 haftalar arasında yapılan ultrasonografik değerlendirmede baş-popo mesafesi (CRL) temel alınarak hesaplanan gebelik haftası ile klinik gebelik haftasının uyumunun cinsiyetlere göre karşılaştırılması.

Yöntem: 2004-2010 yılları arasında birinci trimester taraması yapılmış olan, anatomik anomalisi bulunmayan ve son adet tarihi bilinen 528 spontane tekil gebelik değerlendirilmeye alındı. [Klinik gebelik haftası - CRL' ye göre ultrasonografik gebelik haftası] olarak ifade edilen fark (-1 /+ 1 gün); (-2 -7/+2+7 gün); (-8 altı/+8 üzeri gün) olarak 3 grupta değerlendirildi. Kız ve erkek fetüsler fark açısından karşılaştırıldı.

Bulgular: Ortalama anne yaşı 30.6 ± 3.7 idi. Ortalama gebelik haftası 12.5 ± 0.5 olarak saptandı. Erkek ve kız cinsiyetindeki [klinik gebelik haftası - CRL' ye göre ultrasonografik gebelik haftası] fark grupları değerlendirildiğinde erkek cinsiyette 7 günlük sapma payı ile CRL ile gebelik tarihini saptama doğruluğun %95.6; kızlarda ise bu oranın %97.0 olduğu görüldü. Ancak, bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi.

Sonuç: Birinci trimester ultrasonografik CRL ölçümleri ± 7 gün sapma payında yüksek oranda hesaplanan klinik gebelik haftası ile uyumluluk göstermektedir. Cinsiyetin bu oran üzerinde etkisinin olmadığı söylenebilir.

Anahtar kelimeler: İlk trimester, fetüs, cinsiyet, ultrasonografi, biyometri

Ref. No: 9 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191127>

11-14 hafta fetal ultrasonografik muayenede biyometrik oranların uygulayıcıya katkısı

Rahime Nida Ergin, Murat Yayla

International Hospital, İstanbul

Amaç: Tekil gebeliklerde 110/7-136/7 haftalar arasında yapılan ultrasonografik değerlendirmede elde edilen biyometrik parametrelerin baş-popo mesafesi (CRL) ile oranlanması ve bulunan oranların güvenli yorumlamaya katkısının araştırılması

Yöntem: 2004-2010 yılları arasında birinci trimester taraması yapılmış olan, anatomik anomalisi bulunmayan spontane tekil gebeler değerlendirildi. Fetüslerin elde edilen CRL değerleri biparyetal çap (BPD), baş çevresi (HC), abdominal çevre (AC) ve femur uzunluğu (FL) değerlerine bölünerek oranlar elde edildi; bunların 110/7-116/7, 120/7-126/7 ve 130/7-136/7 gebelik haftaları için ortalama $\pm$ standart sapmaları bulundu ve gebelik haftası ile korele edildi.

Bulgular: Dâhil etme kriterlerine uygun 1615 gebelik değerlendirmeye alındı. Ortalama anne yaşı 29.5 ± 4.6 yıl, ortalama gebelik haftası 12.5 ± 0.6 hafta idi. Ortalama oranlar CRL/BPD: 2.99 ± 0.19 , CRL/HC: 0.79 ± 0.05 , CRL/AC: 0.99 ± 0.06 , CRL/FL: 8.77 ± 1.59 , BPD/FL: 2.93 ± 0.56 ve AC/BPD: 3.03 ± 0.22 olarak saptandı. BPD ve çevre ölçümleri olan HC ve AC ile ilgili oranların hata payının daha az olduğu görüldü. Korelasyon analizine göre oranların lineer regresyon denklemleri sırasıyla CRL/BPD oranı = $0.71 * \text{gebelik haftası} + 2.11$, $R^2=0.49$, $p<0.001$; CRL/AC oranı = $0.019 * \text{gebelik haftası} + 0.75$, $R^2=0.03$, $p<0.001$; CRL/HC oranı = $0.031 * \text{gebelik haftası} + 0.4$, $R^2=0.13$, $p<0.001$; CRL/FL oranı = $-1.32 * \text{gebelik haftası} + 25.33$, $R^2=0.257$, $p<0.001$; BPD/FL oranı = $-0.51 * \text{gebelik haftası} + 9.39$; $R^2=0.32$, $p<0.001$; AC/BPD oranı = $0.014 * \text{gebelik haftası} + 2.86$;

$R^2=0.001$, $p>0.05$ olarak saptandı. AC/BPD ve CRL/AC oranları, diğer oranlardan farklı olarak çok düşük R^2 değerlerine sahip olduğundan daha sabit olma eğilimindedir.

Sonuç: Gebelikte 11-13 hafta ultrasonografik incelemede AC/BPD ve CRL/AC oranlarının, diğer oranlara göre daha geçerli, akılda kalıcı ve olası hatalı ölçümleri uygulayıcıya daha kolay hatırlatan özelliklerde olduğu kanaatine varıldı.

Anahtar kelimeler: İlk trimester, ultrasonografi, biyometri, fetüs

Ref. No: 10 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191128>

11-14 hafta ultrasonografisinde cinsiyet tayininin doğruluk yüzdesi

Rahime Nida Ergin, Murat Yayla

International Hospital, İstanbul

Amaç: Tekil gebeliklerde 110/7-136/7 haftalar arasında yapılan ultrasonografik değerlendirmede saptanan fetal cinsiyetin 22. hafta ultrasonografisindeki cinsiyet tayini ile karşılaştırılarak doğruluk yüzdesinin hesaplanması

Yöntem: 2008 - 2010 yılları arasında birinci trimester taraması yapılmış olan, yapısal anomalisi bulunmayan spontane tekil gebeler değerlendirildi. 110/7-136/7 haftalar arasında cinsiyet tayini yapıp 22. hafta ultrasonografisinde cinsiyet doğrulama verilerine ulaşılan, tek uygulayıcının değerlendirdiği fetüsler incelemeye dâhil edildi. Dahil etme ölçütlerine uygun 395 fetüs değerlendirmeye alındı. Oranların yıllara göre dağılımı incelendi.

Bulgular: Ortalama anne yaşı 30.5 ± 3.3 yıl olarak saptandı. Ortalama gebelik haftası 12.6 ± 0.5 idi. Değerlendirmeye alınan fetüslerin cinsiyet tayinlerindeki değişim yüzdesi Tablo 1'de verilmiştir. 110/7-136/7 hafta taramasında cinsiyet tayini yapılan fetüslerin 22. hafta doğrulamasında uyum oranının yıllar içerisinde arttığı ve %89.9 gibi yüksek bir yüzdeye ulaştığı saptandı. Önceki yıllarda kız olarak belirtilen 22. hafta doğrulamasında erkek saptanma olasılığı, erkek olarak belirtilen 22. hafta doğrulamasında kız saptanma olasılığından anlamlı ($p<0.001$) olarak (yaklaşık 2 kat) fazla görülürken, bu fark saptama yüzdesinin artması ile ortadan kalkmıştır.

Sonuç: Gebelikte 110/7-136/7 hafta ultrasonografik incelemelerinde cinsiyet tayini, uygulayıcı deneyimi ile artan yüksek doğruluk oranına sahiptir.

Anahtar kelimeler: İlk trimester, fetüs, cinsiyet, ultrasonografi

Ref. No: 12 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191129>

Gebelik ve osteomiyelite bağlı sekonder amiloidoz

Hatice Özdemir, Ayşe Filiz Avşar

Ankara Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi Kadın Doğum Kliniği, Ankara

Amaç: Bu olgu sunumu ile mevcut literatürde nadir olarak görülen maternal osteomiyelite sekonder gelişmiş amiloidoza bağlı oluşan nefrotik sendromlu gebenin postnatal sonuçlarını gözden geçirmeyi amaçladık.

Yöntem: Kırk iki yaşında primigravid, 34 haftalık gebe olan hasta osteomiyelite sekonder amiloidoz, ciddi fetal büyüme kısıtlılığı ve oligohidroamniyoz tanısı ile kliniğe yatırıldı.

Bulgular: Hasta 21 yaşında; sağ tibiadan başlayan osteomiyelite bağlı sağ bacak diz altından ampute ve her iki elde falankslar farklı seviyelerden otoampute olarak izlendi. Hastanın nefroloji bölümünde osteomiyelite sekonder amiloidoz nedeniyle takipli olduğu öğrenildi. Hastanın gebelikten 3 yıl önce böbrek fonksiyon testlerindeki bozukluk nedeni ile yapılan kolon mukoza biyopsisi amiloid tutulumuyla uyumlu saptanmıştı; ayrıca 3 yıldır nefrotik sendrom tanısı ile tedavi görmekteydi. Kabulde amiloidoz renal tutulumla bağlı prerenal azotemi mevcuttu (serum kreatinin, 1.8 mg/dL). Yapılan ultrasonografide biyometrik ölçümleri 28 hafta ile uyumlu (<5 percent) olup, belirgin oligohidroamniyoz mevcuttu.

Yönetim ve Sonuçlar: Erken dönemde 7. gebelik haftasında değerlendirilen hastaya mevcut amiloidoz nedeni ile nefroloji bölümünce gebelik terminasyonu önerilmişti. Gebenin kabul etmemesi üzerine gebeliğin takibi yapıldı. Otuz dördüncü gebelik haftasında fetal büyüme kısıtlılığı ve genel durum düşüklüğü nedeni ile hastaneye yatırıldı. Yatusının 2. gününde fetal kardiyak monitorizasyonda geç deselerasyonlar ve varyabilite kaybı saptanması nedeni ile hasta sezaryene alındı. Tek canlı kız bebek (990 g) doğurtuldu. Hastanın postoperatif prerenal azotemisi belirginleşti (serum kreatinin, 2.4 mg/dL). Uygun sıvı elektrolit replasman sonrasında hasta, postoperatif 5. gününde hematolojik ve biyokimyasal parametreleri normalleşerek taburcu edildi. Bebeğin yenidoğan servisinde postoperatif 35. gününde ekstube edildi.